

Pilksaja oma häbi.

Üks ühete sinnas loolitud mees tahtis maa meest jutu sees pilgata, keslega lapsi põlves ta loos mänginud ja ütles: „Mis siis mürtrepe poeg räägid ja tead ta?” See aga ütles temale taassakeste vasta: „Jah külal mina see olen; aga siis tui minu isa mürtresep oli ja mürtri tegi, oli Teie iha minu isal täte sandjaks ja pidid lõva, laue ja lubja etc ja täte tooma ja minu isa tegi mürtri. Kuumus on nüüd suurem, kas mürtrepe wöi täte sandja poeg? Aga tema häbenes ja pani minema, sedi ta oli rumal.

Ara põlga seda põlwe, kus sees oled sündinud,
Ega ole aur peal julge, mis sa omal teenimud.
See maad ja rahvasti rõõmustab, kes oma jugu armastab.

Julge tuningas Karl XII.

Kui Rootsi tuningas Karl XII. Straalsundis Saksi moel sõas laagris ühes mojas oma sirjutajat lastis rauma tuid sirjutada ja temale sets sõnni et ütles, langeb üle tule pom, selle moja satusest sisje, läts sees lõhli ja purustas enamistki töid ruud ära, ka töi selle tua mürtrist seina sisje suure auungu, kus nemad sirjutasivad, aga önnels ei puutnud midagi uende fullge. Sirjutaja läes, kes just suurest pangust ja vörutamisest üonna värises, oli fullg maha luffund.

„No mis see nüüd on?” ütis tuningas rahulikult, „mitte pärast Teie ei sirjuta enam?” — „Oh tuningas, üts tule pom!” ütles sirjutaja värisedes ja ei wöinud enam ühi sõnagi öelda. „No”, vastas tuningas, „mis meil sellega tegemist on, sirjutage aga ebasi.”